

Др Андреја КАТАНЧЕВИЋ*

СТЕФАН АНДОКОВИЋ (1991–2021)

Чудна је и сурова игра живота и смрти. Почеци су несвесни, крајеви нежељени, растанци ненадани. Преузимам горку дужност да напишем некролог. Некролог пишем млађем од себе.

Од 14. маја ове године Стефан Андоновић нас чека на бољем месту. Био је доктор правних наука, шампион Србије у пливању и мој пријатељ. Због последњег ћу бити више личан него професионалан. Мисли се тешко артикулишу. Осећања је немогуће вербализовати. Од Стефана се опраштам кључним речима.

Успех. Стефан Андоновић је био „кадетски, јуниорски и апсолутни државни првак на 200 метара“ у пливању делфин стилем. Био је лиценцирани судија Пливачког савеза Србије. Био је научни сарадник Института за упоредно право. Први је у својој генерацији докторирао 2019. године на Правном факултету Универзитета у Београду, одбравивши дисертацију на тему *Заштита података у електронској јавној управи у Републици Србији: правни аспекти*. Прошле године је постао асистент са докторатом Правног факултета Универзитета у Крагујевцу. Објавио је уџбеник *Основи права заштите података о личности*.

Страст. Ретко ко се предавао својим интересовањима као Стефан Андоновић. Ни са ким нисам дуже разговарао о начину израде научног рада. Срећом сматрам то што смо заједно били у Хајделбергу. Тамо је прикупљао литературу на Макс Планк институту за упоредно јавно право и међународно право. То је реткост међу студентима мастер

---

* Ванредни професор, Правни факултет Универзитета у Београду, Србија, katancevic@ius.bg.ac.rs.

студија. Част ми је била што ме је подучавао пливању. Дилетанту је стрпљиво и предано говорио о техници. Сад ми се чини да је кроз науку пливао, а пливање студирао.

Радост. Стефан Андоновић је сијао осмехом. Искреним, а упорним. Непосредним, а пристојним. Ненаметљивим, а заразним. Требало му је труда да осмех скине са лица. Није дуго трајало док га не врати. О озбиљном је причао кроз шалу. Шале су му биле озбиљне. Хумор му је био увек интелигентан, никад заједљив. У његовом друштву је било лепо, спонтано и сигурно. Био је лек за тугу и за страх.

Самодисциплина. Челична. Са његовом сатницом није било компромиса. Није било кашњења, одлагања, „извињавања“. На његовим стазама није било пауза. Опраштао их је другима. Себи их није дозвољавао. Верујем да сви који су му били блиски осећају горчину због тога. Нисмо успели да му отнемо још мало његовог кратког времена.

Доброта. Није било невоље у којој није помагао. Није било туђег проблема без његове пажње. Није пропуштао прилику да учини добро. Био је увек тамо где је другоме било потребно. За мало времена, оставио је велики траг у нашим животима.

Оригиналност. Није говорио ако није имао шта. Није писао ако није било ново. Хипотезе су му биле јединствене. Аргументи су му били бритки. Постављао их је и бранио као у игри. Није написао све што је смислио.

Ширина. Стефан је био најбољи пливач и најмлађи доктор наука. То није ометало његову детаљну обавештеност о политици и уметности. Остављало је времена и места за књиге и театар. Није давало објашњења кад и како.

Понос. Стефан је несебично делио успех. Ко га је упознао сматрао га је својим, баш као и све његове победе. Генерације су васпитаване флоскулом да треба да буду такви да се њима неко поноси. Стефану је то успело. Са лакоћом. Поносе се сви који су га познавали. Бескрајно.

Саучешће. Иза Стефана су остали девојка, мајка, отац, сестра, родбина, пријатељи... Ужасава величина губитка. Поражава немоћ да се празнина учини лакшом. Иако тако не умањујемо трагедију, делимо је.

Био је шампион пливања. Био је шампион науке. Био је шампион пријатељства.

До поновног сусрета са њим,

Хвала му!